

Genodigd

Thema: Jesaja
Jesaja 55

UITLEG VAN DE TEKST

Jesaja 55 is een bekend en mooi hoofdstuk in de Bijbel vanwege zijn ruime uitnodiging in vers 1: 'O alle gij dorstigen, komt tot de wateren.' Maar ook vanwege zijn dringende oproep in vers 6 om de Heere te zoeken: 'Zoekt de HEERE, terwijl Hij te vinden is; roept Hem aan, terwijl Hij nabij is.' Toch is het niet allemaal zo mooi wat we in dit hoofdstuk lezen. Kijk maar eens naar wat er over de mens gezegd wordt, die hier wordt aangesproken. Er staat bijvoorbeeld dat hij geld uitweegt voor hetgeen niet verzadigen kan (vers 2). Hij is druk met het aardse goed. Hij is gericht op wat niet verzadigen kan, wat je tenslotte toch leeg laat.

We lezen in vers 3 ook de oproep: 'Neigt uw oor.' Wij zouden zeggen: luister nu eens. Die mensen luisteren kennelijk niet al te best naar het Woord van de Heere. Het gaat langs hen heen.

Ook wordt er in vers 7 van de goddeloze gesproken. De goddeloze verlate zijn weg. Goddelozen zijn mensen die zonder God leven. Dat kan onze buurman zijn die nooit in de kerk komt. Maar dat kunnen we ook zelf zijn. Dan hebben we God niet echt nodig. Dan weten we ons niet afhankelijk van Hem. Dan zijn we niet gericht op Hem. Daarom wordt er gesproken over bekering. Zulke mensen zonder God – en dat zijn we allen van nature – moeten zich bekeren. Goddelozen staan met de rug voor de Heere en moet zich honderdtachtig graden omkeren.

Het is dus allemaal niet zo mooi als het op het eerste gezicht lijkt. En het wordt nog triester als we bedenken dat met deze woorden het volk in de ballingschap wordt aangesproken. Een ballingschap die gekomen is als een oordeel op hun zonden, omdat ze niet wilden luisteren. Omdat ze zich

niet wilden bekeren. Vele malen had de Heere hen gewaarschuwd door de profeten, maar ze hebben die woorden in de wind geslagen. Ze dachten dat het allemaal wel mee zou vallen. En nu zitten ze in Babel. Die ballingschap zou hen tot inkeer moeten brengen. Door deze straf zouden ze nu wel moeten gaan luisteren naar de Heere. Toch ontbreekt daar nog wel wat aan. Dat blijkt wel uit Jesaja 55.

Aan het slot van vers 7 staat dat de goddeloze zich tot de Heere moet bekeren, dan zal de Heere Zich ontfermen, want Hij vergeeft menigvuldiglijk. Als de Heere daarna zegt: 'Want Mijn gedachten zijn niet ulieder gedachten, en uw wegen zijn niet Mijn wegen', maakt Hij duidelijk dat mensen slecht kunnen vergeven, maar dat de Heere graag vergeeft. Het volk in de ballingschap kan niet geloven dat God hen zal verlossen uit Babel.

Aan het slot van Jesaja 55 staan bemoedigende woorden, met name in midden van vers 11: 'Mijn woord zal niet ledig wederkeren.' Wie zegt dat? Is Jesaja hier aan het woord? Nee, de Heere Zelf spreekt hier. Mijn woord, zegt de Heere. Het betekent dat we een sprekende God hebben. Op die wijze maakt God Zich bekend. Wat een wonder. Als de Heere in Zijn heerlijkheid en heiligheid zou verschijnen, wie zou het daaronder uithouden? We zouden verteerd worden. Wat een wonder dat de Heere spreekt. Direct al na de zondeval spreekt Hij: 'Waar zijt gij?' Wat klinkt daarin Zijn opzoekende liefde door. Hij spreekt ook verder door Mozes en de profeten. Hij spreekt door het woord van de apostelen. Vooral spreekt Hij door Zijn Zoon, de Heere Jezus Christus, het vleesgeworden Woord.

In de profetieën van Jesaja lezen we al dat de Heere niet in het verborgene gesproken heeft (Jes. 45: 19). Niet op een plaats waar toch niemand het

hoort. Nee, Hij heeft in het openbaar gesproken, door Zijn profeten. Duidelijk hoorbaar. Dat geldt met name wel van Zijn spreken door de Heere Jezus. In Hem heeft God heel Zijn hart uitgesproken. Hij heeft laten zien wat Hij over had om het verlorene te redden: Zijn eniggeboren Zoon.

‘Mijn Woord zal niet ledig tot Mij wederkeren.’ Het keert niet onverrichterzake terug. In vers 10 maakt de Heere dat duidelijk door een beeld. Het beeld van het water dat van de hemel, uit de wolken neerdaalt, hetzij in de vorm van water of van sneeuw. Juist in het Midden-Oosten beseft men heel sterk hoe men van water afhankelijk is. Het kan daar vreselijk droog zijn. Wat kan de zon daar branden. Dan groeit er niets. Dan is alles even dood. Maar als er neerslag komt, gaat het gezaaide zaad ontkiemen. Er groeit iets op. Het komt tot wasdom. Het verschaft voedsel aan de mens. Zo is de regen en de sneeuw tot zegen. Daar wijst de Heere op. Hij geeft aanschouwelijk onderwijs. Hij zegt: Alzo zal Mijn Woord dat uit Mijn mond uitgaat ook zijn. Net zoals die regen en die sneeuw. Het zal niet ledig tot Mij weerkeren. Het werkt wat uit. Wat een hoopvolle belofte!

Wat gaat er voor de ballingen in de dagen van de profeet Jesaja gebeuren? Iets wat ze helemaal niet meer verwachten. Namelijk dat ze weer terug zullen komen in hun eigen land. Dat ze weer vrij zullen zijn. De Heere verzekert hun de terugkeer. Dat belooft Hij. Hun strijd is vervuld. Hij zal ze leiden als een kudde. Hijzelf zal ingrijpen. Dat is Zijn toezegging.

Bij het Woord dat niet ledig zal wederkeren kunnen we in verband met Jesaja 55 ook denken aan de nodiging: ‘O alle Gij dorstigen! Komt tot de wateren.’ En aan het dringende spreken: ‘Neigt Uw oor en komt tot Mij, hoort en uw ziel zal leven.’ En ook het woord tot de goddeloze om zijn weg te verlaten. Ook dat is het Woord van God tot hem. Zoals die regen en die sneeuw iets uitwerken, zo zal het ook met Mijn Woord zijn, zegt de Heere. Al Mijn beloften zullen vervuld worden. Er zal geen tittel of jota te aarde vallen. Matthew Henry zegt: ‘De beloften van barmhartigheid en genade zullen even zeker uitwerking hebben op de zielen van gelovigen tot hun heiligmaking en vertroosting, als de regen heeft op de aarde om haar vruchtbaar te maken.’ ‘Het doet wat Mij behaagt.’ Behagen betekent: genoegen, welgevallen hebben, het fijn vinden. Wat behaagt de Heere? Onze ondergang, ons verderf, waarin we onszelf gebracht hebben? Nee, de Heere zegt: ‘Ik heb geen lust in de dood der goddelozen, maar daarin dat ze zich bekeren en leven’ (zie Ezech. 33: 11). Vandaar ook die ernstige waarschuwingen en vriendelijke nodigingen. Welmenend roept de Heere. Hij doet echt niet alsof. In de hemel is er blijdschap als iemand zich bekeert. Aan de andere kant weent de Heere Jezus over de on-

bekeerlijkheid van Jeruzalem. Het smart Hem dat ze niet gewild hebben. Het behaagt de Heere wanneer zondaars tot bekering komen.

‘En dat zal geschieden.’ Daar staat de Heere Zelf voor in. Nog een keer extra verzekert de Heere dat aan het eind van vers 11. Hij zegt daar: Het Woord zal voorspoedig zijn in hetgeen waartoe Ik het zend. Het welbehagen des Heeren zal door Zijn hand gelukkig, voorspoedig, voortgaan. Daar zorgt Christus voor.

In vers 12 wordt verwezen naar de verlossing uit Babel. Met blijdschap zullen ze uittrekken en met vrede voortgeleid worden naar Kanaän. Heel de schepping zal op haar eigen manier God loven voor de verlossing van Zijn volk. De verlossing uit Babel is tegelijk een beeld van de verlossing uit de geestelijke gevangenis van de duivel.

Vers 13 wijst erop dat Israël weer een vruchtbaar land zal worden, maar tegelijk wijst het op het wonder van Gods genade als mensen die tevoren als distels en doornen waren, vruchtbaar zullen worden door de werking van de Heilige Geest.

TER OVERWEGING

Dit hoofdstuk leent zich uitstekend voor een Bijbellesles. Hierboven zijn al verschillende opmerkingen gemaakt, waarbij we vooral hebben ingezoomd op vers 11.

‘Mijn Woord zal niet ledig tot Mij wederkeren’, zegt de Heere. Dat Woord is niet vervlogen, zodat we er vandaag naar moeten gissen wat de Heere gezegd heeft. Door de bijzondere zorg van de Heere is dat Woord bewaard. Het is onder de leiding van de Heilige Geest voor ons opgeschreven. Wat een voorrecht om dat Woord te mogen hebben. Wat een voorrecht om de verkondiging van dat Woord te horen en de vertellingen op de zondagsschool. We vinden dat misschien vanzelfsprekend, maar bedenk wel dat de Heere dat Woord heeft gezonden. Kijk maar naar de laatste woorden van vers 11. Daar staat: waartoe Ik het zend. De Heere heeft dat Woord tot ons gezonden. Dat is een groot voorrecht, maar ook een grote verantwoordelijkheid.

De Heere zegt: Het zal doen wat Mij behaagt. Het zal doen. Het Woord doet wat. Dat merk je in het Hebreeuws veel sterker dan in het Nederlands. Het Hebreeuwse woord ‘Dabar’ voor woord wordt ook wel met daad vertaald. Woord en daad horen bij elkaar. Heel duidelijk is dat te zien als de Heere de hemel en de aarde schept. Zijn Goddelijke almacht spreekt en het is er. Zijn wil gebiedt en het wordt terstond. Louter door te spreken laat de Heere dat allemaal gebeuren. Denk maar aan de gestorven Lazarus. Op het woord van de Heere Jezus: ‘Lazarus, kom uit’, staat hij op uit de doden. Doden zullen horen de stem van de Zoon van God en die ze gehoord hebben, zullen leven. Zo worden

dode zondaren door Zijn Woord levend. Zijn Woord doet het. We hoeven geen andere middelen te gebruiken dan enkel Zijn Woord.

Het Woord des Heeren werkt. Ook vandaag is het nog levend en krachtig. Het is het Woord des Geestes. Het Woord dat de Heere door Zijn Geest Zijn zegenrijk werk laat doen. Laten we dan onder dat Woord blijven komen en dat Woord lezen en onderzoeken op de zondag en door de week. Want aan dat Woord heeft de Heere Zijn belofte verbonden.

Er is zegen te verwachten van Zijn Woord. Van een menskind kunnen we ten diepste geen verwachting hebben. Maar wel van het Woord der zalig-

heid. Dat Woord mag gepredikt worden. Dat is ook de opdracht: Predik het evangelie aan alle creaturen. En bid dat het Woord Zijn loop hebbe. In Handelingen lezen we dat het Woord wies en de overhand kreeg (Hand. 6: 7; 12: 24; 19: 20). Ondanks tegenstand werkt het door tot bekering en vernieuwing.

GELOFSLEER

Heidelbergse Catechismus, zondag 20, vraag en antwoord 53. Hij roept. Hij geeft het leven door en met de Heilige Geest. Wat is dat?

Dordtse Leerregels, hoofdstuk 3, artikel 8-12. God roept. Wie gehoorzaamt...?

